

Profesor Jan Fiutak, urodził się 28 marca 1933 w Działdowie. W latach 1950-53 studiował fizykę na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika (UMK) w Toruniu (I stopień). Studia magisterskie odbył w latach 1954-55 na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Jego pierwszym miejscem pracy był Zakład Fizyki SGGW (Warszawa), po czym przeniósł się do Katedry Fizyki UMK (1956-1966). W Toruniu obronił doktorat (6 kwietnia 1960) i habilitował się (15 marca 1967). W międzyczasie odbył staż naukowy w grupie profesora Van Kranendonka (Toronto). Tam razem prowadzili badania nad uderzeniową teorią poszerzenia linii ramanowskich, a sam stworzył teorię transformacji unitarnej prowadzącej do multipolowej formy hamiltonianu oddziaływania kwantowego pola elektromagnetycznego z atomami. Powstały z tego jego dwie słynne, przełomowe, szeroko cytowane prace opublikowane w Canadian Journal of Physics. W roku 1966 przeniósł się do Katedry Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku. Z prof. Sokołowskim (późniejszym pierwszym rektorem UG) przyczynia się do utworzenia Uniwersytetu Gdańskiego. W 1970 roku został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Fizyki UG (1970-72). W latach 1972-81 był kierownikiem Zakładu Fizyki Teoretycznej UG, a w latach 1978-81 dziekanem Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UG. W 1975 otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego. W 1980 roku publikuje kolejne swe wybitne dzieło (wraz z Van Kranendonkiem), dotyczące wpływu zderzeń na rezonansową fluorescencję i rozpraszanie Rayleigha dla atomu wzbudzanego przez silną wiązkę laserową i zaburzanego przez atomy gazu szlachetnego (Journal of Physics B). W 1981 tworzy wraz z prof. Robertem Głębockim Instytut Fizyki Teoretycznej i Astrofizyki UG. Jest jego pierwszym dyrektorem i później kierownikiem Zakładu Optyki Kwantowej. W 1985 otrzymuje tytuł profesora zwyczajnego. W 1997 przenosi się do WSP Słupsk. W latach 1999-2002 był dyrektorem Instytutu Fizyki Akademii Pomorskiej w Słupsku.

Bez wątplenia jest „ojcem” fizyki teoretycznej na Wybrzeżu. Stworzył własną szkołę. Wypromował jedenastu doktorów (w następującej sekwencji czasowej: Eugeniusz Czuchaj, Zbigniew Engels, Ryszard Horodecki, Ewa Paul, Marek Żukowski, Jacek Mizerski, Stanisław Kryszewski, Sylwia Zielińska, Jerzy Filończuk, Wiesław Miklaszewski, Abu Mahomed Alhasan).